

DOBRÝ PASTÝŘ

Časopis evangelického sboru v Krnově vydáván pro členy a přátele sboru zdarma

ROČNÍK 14 / ČÍSLO 4 / LISTOPAD 2010

„Čas radosti, veselosti světu nastal nyní,
neb Bůh věčný nekonečný,
narodil se z panny.“

V městečku Betlémě v jesličkách na slámě
leží malé pacholátko na zimě,
leží malé pacholátko na zimě.“

„Čas radosti, veselosti“ (vánoční úvodník)

„Čas radosti, veselosti světu nastal nyní, neb Bůh věčný, nekonečný, narodil se z panny...“ zpívá se v jedné z našich vánočních písní. Jsou Vánoce časem radosti? Měly by být. Vždyť jsou to narozeniny našeho Spasitele. Tento úvodník píšu přesně v den svých vlastních narozenin. Přiznám se, že mě docela potěšilo, že mi poměrně hodně lidí poslalo blahopřání. Třebaže jen virtuálně přes facebook. Ale když vám někdo napíše, že je rád, že vás zná anebo že je dobře, že jste na světě, tak to potěší ☺. O narozeninách člověk myslí na samé pěkné věci.

A tak si myslím, že když mudrce přivedla hvězda až do Betléma, že měli Josef s Marií z Ježíše opravdovou radost, stejně tak mudrci, pastýři, a také andělé, kteří pěli: **„Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi; Bůh v nich má zalíbení.“** Není

skvělé, že Pán celého vesmíru našel zalíbení v nás, obyčejných, hříšných lidech?“ To už docela stojí za blahopřání k narozeninám, že? Tak přemýšlejme, jakým způsobem bychom v ty letošní Vánoce poděkovali našemu Bohu za ten úžasný dar, který nám daroval, dar Božího Syna, který se narodil jako jeden z nás. Jeho narozeniny nejsou přesným datem v kalendáři, je to spíše slavnost celého Božího lidu po celém světě, která pro nás má být připomenutím Boží lásky a dobroty, toho, že v nás našel Bůh zalíbení. Tak se nechejme pozvat na oslavy a nezkažme mu ani sobě radost z jeho příchodu. Vždyť už brzy přijde znovu - to je poselství adventu! Přiznejme se, kolik dní v roce jsme se upřímně radovali z Boží blízkosti? Vánoce nejsou pouze příležitostí k nákupům, úklidu a starostem, je to také příležitost k tichému zastavení a rozjímání, čas k radostné a děkovné modlitbě, čas nechat se naplnit Božím Duchem, a také tou tajuplnou vnitřní radostí, která nás vždycky znovu prostoupí, když usedneme se svými rodinami k vánočním stromečkům a společně zazpíváme Tichou noc, třeba na půlnoční v našem kostele. Vánoce jsou tady! Nenechajme se připravit o radost, kterou každému, kdo o ni skutečně stojí, chce Ježíš do srdce darovat ☺. Pokojné a radostné prožití adventních i vánočních dní vám všem ze srdce přeje

Radovan Rosický

21. výročí Sametové revoluce

(17. listopad 1989 - 17. listopad 2010)

17. listopadu se v našem kostele uskutečnil koncert k 21. výročí Sametové revoluce. Akci pořádala krnovská KDU-ČSL. V 17.45 jsme se opět sešli v parčíku u gymnázia, kde měli krnovští občané možnost rozsvítit svíčku, jako připomenutí někdejší totalitní policejní brutality. Sešli se zde ti, kteří nechtějí zapomenout. Poté jsme se odebrali do našeho evangelického kostela, kde proběhl koncert s bohatým programem. Na koncertě zazněly také dvě promluvy br. Bedřicha Marka a R. Rosického. Kromě varhanní hudby a sólového zpěvu zde zazpívali taky studenti z oktávy krnovského gymnázia, kteří pro tuto příležitost nacvičili se svou profesorkou němčiny německou verzi písně: „Díky za toto krásné ráno“ (viz.ilustrační foto).

Pro Dobrého pastýře R. R.

Studenti z oktávy krnovského gymnázia na koncertě v evangelickém kostele

Adventní a vánoční program v evangelickém kostele

28. 11. **1. adv. neděle** 9.45 - bohoslužby s VP
16.00 - **1. adventní koncert**
- 30.11. adv. večer s hostem - Peter Beeldman (nový pastor krnovské Armády spásy) - v 18.00 hod
5. 12. **2. adv. neděle** 9.45 - bohoslužby
16.00 - **2. adventní koncert**
6. 12. ekumenické modlitební setkání v Čsl. církvi husitské na Horově ul. - v 18.00 hod
7. 12. adventní večer s hostem - Tomáš Sedlák B. Th. (kaz. CASD Krnov) - v 18.00 hod
- 12.12. **3. adv. neděle** 9.45 - bohoslužby
16.00 - **3. adventní koncert**
- 14.12. adventní večer s hostem - f. Hana Chroustová (Fs ČCE Šumperk) - v 18 hod
- 19.12. **4. adv. neděle** 9.45 - **Dětská vánoční slavnost**
16.00 - **4. adventní koncert**
21. 12. adventní večer s hostem - Jaroslav Vejmla - v 18. 00 hod
- 24.12. **Štědrý den - Půlnoční bohoslužba** - ve 22.30 hod
- 25.12. **Boží hod vánoční** - bohoslužba s vysluhováním VP - v 9.45
- 26.12. **Sv. Štěpána** - nedělní bohoslužby - v 9.45
31. 12. **Bohoslužby na ukončení roku** - v 17.00 hod.
2. 1. 11 **Novoroční bohoslužby - pozor !!! až 2. 1. 2011** - v 9.45 s vysluhováním VP

Síla modlitby aneb věříte na zázraky?

Blíží se Vánoce, tak si to tak trochu představme...

„A hleďme, ony jsou pod stromečkem nějaké dárečky, tak copak jsem k těm Vánocům dostal hezkého, když jsem byl tak hodný ☺? Hele, tady máme hrníček, no hezký, ale co to je? Vždyť nemá dno a ani ucho! ... Divné! ... A co je tady v tomto balíčku? Á, tady je nějaká pěkná knížka, ale co to? Vždyť v té knížce není jediné písmenko a ani obrázek! ... A tady ta panenka nemá ručičky! ... A to autíčko ale vůbec nemá kolečka! ...“

Asi by nikdo takové polovičaté dárky dostat nechtěl, vid'te. Určitě chceme všichni dárky úplné. Co bychom ale odpověděli, kdyby se nás ptali, jak úplná je vlastně naše víra, nakolik jsme Boha pustili do našich životů? Jistě bychom se divili, kdyby nám bylo řečeno, nebo ke každému dárku bylo na papírku připsáno: „Nezlob se, Petříku, já vím, že sis přál autíčko, které jezdí, ale na kolečka od toho autíčka už ti nezbyla víra. ... Milý Jakube, na obsah té knížky a dno s uchem u hrníčku už se nedostalo víry, tak buď příště důslednější. ... Je mi to líto, Evičko, ale u panenky, o kterou jsi prosila, ti nezbylo dostatek víry na ty ručičky, a i mě to mrzí...“

Posuďte sami. Když se nás někdo zeptá, jestli jsme křesťané, jak by na nás zapůsobila odpověď: „No, jak se to vezme...“ či „Jak kdy...“? Jsme tedy křesťané napůl? Pak bychom ale měli být spokojeni s polovičnými dárky, polovičním požehnáním, s poloviční podporou od Boha. Takže se pak i modlíme, abychom mohli najít poloviční práci, aby se naše děti dostaly alespoň napůl do školy, aby nám letos vyšlo odjet na půl té zasloužené dovolené, abychom mohli být napůl uzdraveni, aby Bůh napůl požehnal našim rodičům...?

Věříte na zázraky? U většiny lidí, kterým jsem tuto otázku položil, jsem dostal právě onu odpověď, převážně začínající: „No, jak se to vezme ...“, nebo „No, jak kdy, ...“ a podobně. Ano, sice velmi zřídka, ale byla

občas i rychlá odpověď: „No jasně, náš Pán je Bůh zázraků!“. Ponechám ale všechny odpovídající v anonymitě. Pro tento článek je nyní důležité to, že každý, i když dotázáni byli převážně křesťané, žijeme a přemýšlíme jinak.

Modlitba je rozhovor s Bohem a předkládáme v ní své prosby i poděkování. Je to osobní svědectví, prosba o něco, cokoli, co bez Boha nemůžeme zvládnout nebo co bez Boha a jeho účasti ani nechceme dělat. Zázraky a modlitba tedy spolu dost souvisí, mnohdy se totiž přímo za zázraky modlíme. Nebo vám přijde vyléčení z nevléčitelné nemoci jako běžná denní záležitost? Tyto a podobné věci se nestávají denně a už vůbec je neprovádíme my sami. Zázrakem však mohou být i zdánlivě maličkosti, ale i ty maličkosti se většinou nestanou jen tak, je potřeba se za ně modlit, a to vytrvale, natolik vytrvale, nakolik jsou v našich životech tyto zázraky potřeba.

Já osobně jsem měl s modlitbou docela dlouho problém. Teď nemyslím trému, kterou míváme, když se máme modlit před ostatními, tu má asi každý. Myslím spíš pochyby, nepokoru, někdy až rebélii, nedostatek trpělivosti, vytrvalosti, nedostatek víry. Měl jsem stále tyto problémy, nebo některé z nich. On ten hlavní důvod byl spíš v tom, abych zkontroloval toho šťourala a rebela v sobě, který neustále pochyboval, když se po mých modlitbách nic nedělo, a také bylo potřeba, abych víru a Boha více přijal, aby se Bůh stal úplnou součástí mého života. Vlastně jsem si potřeboval uvědomit, že nic se nemá dělat napůl, ale to už jste určitě také někde slyšeli ☺. Mé modlitby byly totiž spíše občasné, nikdy jsem se za nic nemodlil soustavně a pokud ano, tak mi to dlouho nevydrželo, pro vědní povinnosti a zájmy jsem zapomínal.

Snažil jsem se uvědomit si, proč tomu tak je, a tak jsem si přečetl pár knížek o modlitbě, něco jsem vyslechl při kázání a rozhovorech. Pomalu jsem si začal uvědomovat nejen to, že pokud se za něco

modlíme, musíme také věřit tomu, že Bůh má moc tu modlitbu splnit. Jakoukoli modlitbu. Ale i to, že když se modlitba neplní, nemusí být proto, že to nefunguje, ale proto, že se asi modlíme špatně. Buď se snažíme modlit za věc, kterou nám Bůh dát nemůže, protože by nám neprospěla nebo nejsme v modlitbě dostatečně trpěliví. Mnohdy si totiž představujeme, že nám Bůh splní za pár dní věc, za kterou se modlíme, i když my sami jsme právě onu věc zanedbávali roky. Je hodně těžké vytrvat trpělivě v něčem, co nám připadá neustále bez výsledku. Nejdříve je to úmorná dřina, vydržet vůbec v pravidelnosti a když už si na pravidelnou modlitbu zvykne a zvládneme to, nastoupí zase všednost, monotónnost, pocit jakési zbytečnosti toho neustálého opakování zdánlivě nefungující procedury. Avšak ona trpělivost nejen, že růže přináší, ale je tou vlastností, kterou nejvíce potřebujeme. A to nejen v modlitbě, ale ve všem, co činíme a má to být k užitku. Někdy si tak v duchu říkám, že i když je Bůh nadčasový a má ku pomoci Ducha svatého, nejspíš mu chvíli potrvá, než obejde s tím požeňáním a vyřizováním všechny ty lidi, tu dlouhatánskou řadu modlících se, kteří k němu volají. Tak si pak vždy řeknu: „Jó chlapče, pěkně si tu frontu vyčkej.“ ☺

Jak je to tedy s těmi zázraky, má cenu

modlit se za ně, má to význam? Odpověď je jednoduchá. Pokud se modlíme za něco, čemu ani nevěříme, je to nejenom podivné a zbytečné, ale také nerozumné. Takže ještě, než se modlím, musím vědět, jestli věřím tomu, co v modlitbě sděluji, o co prosím. Nelze říci, tak a teď už jsem to dokázal, ale přece jen jsem našel pravidelnost pro chvíli s modlitbou, takže vám můžu říci, že to jde a pak také funguje.

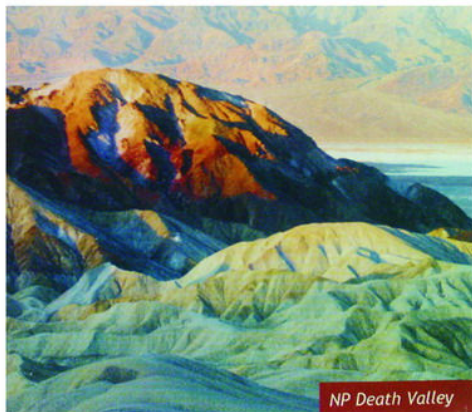
Zkuste si něco představit. Je to asi tak, jako když vím, že za kopcem, na který se koukám, je další krajina, kterou však v té chvíli nevidím, vím ale zcela určitě, že tam je. Nevidím-li za mou modlitbou „nabeton“ výsledek, onen obzor, je určitě něco špatně. A teď nejde o to, jestli bude má modlitba vyslyšena a splněna kladně nebo záporně, protože nevím, co má pro mě Bůh připraveno. Jestli tam, na konci těch nekonečných modliteb, nevidím výsledek, řešení a vedení od Boha, které bude dobré, i když nemusí být přesně podle mých představ, potom tomu, za co se modlím, nevěřím a valný užitek z toho nebude. Copak není na mnohých místech bible psáno: „Tvá víra tě uzdravila“?

Je jen na nás, jestli budeme vidět a zažívat zázraky, jedno je však jisté: chceme-li v modlitbě prosit o zázraky, musíme v ně také nejdříve pevně věřit a důvěřovat Bohu, že je naším Bohem zázraků.

Petr Malík

Inzerát:

Hledám společníci na 12ti denní poznávací zájezd do USA s cestovní kanceláří v r. 2011/2012 (dle dohody). Jedná se o zájezd - města a příroda západu USA - Arizona, Beverly Hills, Los Angeles, Las Vegas, San Francisco. Příroda pohoří Sierra Nevada, Národní park Bryce Canyon, Grand Canyon, Údolí smrti a další skvosty přírody amerického jihozápadu. Měl-li by někdo zájem o bližší informace, tak mi řekněte nebo napište na můj mail: balovadarina@seznam.cz nebo zavolejte na tel.č.: 605 943 096. Děkuji, Dája.

Rozhovor s ...

Jelikož se redakce Dobrého pastýře rozrostla o zdatnou posilu - novou redaktorku, můžeme vám nyní nabídnout pravidelnou rubriku - Rozhovor s ..., tedy vždy s někým, koho ve sboru sice potkáváme, ale mnohdy ani moc neznáme. Případně i rozhovor s někým mimo sbor, většinou ale s lidmi, které mezi sebou pravidelně vidáme a setkáváme se s nimi. Můžeme se tak o sobě navzájem dozvědět něco více a lépe se seznámit. A nyní již první rozhovor.

Co by měl obsahovat tvůj ideální den?

Dobře se vyspat, společná snídaně a společný rodinný výlet.

Jakou práci děláš nejraději?

Ráda vařím, protože mám radost, když můžu nasytit mou rodinu a když jim chutná!

Co jsi, Jani, prožila s Bohem v poslední době?

Prožila jsem vyslyšení modliteb ohledně zaměstnání. Na konci roku mi končí mateřská dovolená, od září jsem prožívala obavy o práci, chtěla jsem najít nějakou práci na půl úvazku, abych se mohla věnovat i své rodině. Uvědomila jsem si, že není důvod se stresovat a s důvěrou jsem to odevzdala Bohu. Za čtrnáct dní mi přišla nabídka vrátit se zpět do obchodu, kde jsem pracovala před mateřskou, a opět na půl úvazku.

Máš nějakou službu ve sboru?

Nedělka, a s Elen Hlavsovou služba maminkám. A také se mi splnil můj sen, že náš dům slouží Bohu!

Jaká je tvá oblíbená kniha a autor?

Ráda čtu historické romány. Autorka - Barbara Woodová.

A nějakou křesťanskou literaturu?

Manželé Dolejší - Každý má svůj Everest.

Máš nějaký oblíbený verš z bible?

Ano mám - „Pokojně uléhám, pokojně spím, neboť Ty sám, Hospodine, dopřáváš mi

odpočinout“. Tento verš je pro mě tak oblíbený, že jsem ho vyšila manželovi na polštář.

Máš nějakého koníčka?

Ráda čtu a práce kolem domečku.

Co bys změnila u nás ve sboru?

Když bych chtěla něco měnit, musím začít u sebe! Moc bych si přála, abychom si byli všichni bliž jako rodina.

Co tě mrzí ve sboru?

Mrzí mě, že když jsou společné akce, tak málo lidí projeví zájem.

Co očekáváš od svých sourozenců ve sboru?

Že se v případě potřeby mohu na ně obrátit!

Kým je pro tebe Bůh?

Boha vnímám jako milujícího tatínka a pevný základ.

Co ti dokáže udělat radost?

Dělá mi radost, když se každý den probudím a jsme všichni zdraví.

S čím se na tebe mohou tví sourozenci ve sboru obrátit a s čím jim ráda pomůžeš?

Ráda si popovídám, když je potřeba a snažila bych se je povzbudit.

Jaké si myslíš, že jsou tvé nedostatky?

Můj manžel říká, že rychleji mluvím, než přemýšlím. Někdy mluvím moc!

Co chceš slyšet, až budeš jednou stát před Bohem?

„Byla jsi dobrou manželkou, maminkou a obětavou služebnicí“!

Jani, poslední otázka - chtěla bys vzkázat něco lidem ve sboru?

Ráda vás všechny vídám, ne jenom v neděli a popřála bych vám, abyste i v těžkých životních zkouškách viděli NADĚJI.

Děkuji za rozhovor

Janu Zmrzlikovou zpovídala Dája Balová

Wylposovské Gloria - Vánoce v sibiřském lágru

„Byl Štědrý večer roku 1947. Samozřejmě jsem si už dlouho předtím všiml, že se něco chystá. Vánoce byly za dveřmi. Kamarádi si spolu všude šuškali, tajně z lesa nosili jedlové větvičky a dokonce si broukali různé vánoční melodie. Jeden zajatec, který pracoval v táborové kuchyni, obstaral lahvičku s vínem.

Dodnes nevím, jak je možné, že byli Rusové toho večera tak nedbalí a opravdu si nevšimli, že se několik zajatců odebralo do sedmé šachty. Nikdy jsem se na to Thomase neptal. Určitě to ale napravím, až... jestli,“ Helmut se zarazí a polkne. „Jestli se z toho dostane. Snad byli i mezi Rusy takoví, kteří si tehdy večer ničeho všimnout nechtěli. Ani desetiletí trvající ateistické výchově se nepodařilo ve všech Rusech vymýtít křesťanskou víru. Nejprve jsem zvědavě nakukoval do štol. Co tam bylo k vidění? Převrácený vozík s deskou z neohoblovaných prken, které si kamarádi někde opatřili. Na něm leželo bílé prostěradlo, které si „vypůjčil“ pomocný ošetřovatel v lazaretu. Kříž byl příznačně spletený z ostnatého drátu. Ve dvou prázdných konzervách bylo pár jedlových větviček. Důlní lampy osvětlovaly plechový talíř s bílým chlebem a plechový pohár s vínem. Chtěl jsem si zavtipkovat: „To je ale nádherná vánoční katedrála!“ Když jsem však mužům pohlédl do zbídačených vousatých tváří, slova mi uvízla v krku. Byly plné víry a očekávání. Jeden z nich, ten největší, Thomas, který měl na sobě jako všichni ostatní jen otrhanou vězeňskou kazajku, mi věnoval dlouhý, velmi dlouhý pohled. Jeho pohled mi říkal: „Modlím se za tebe!“

Spěšně jsem odtamtud odklopýtal a zaujal své místo u vchodu do šachty, těsně u těžebního koše. Nechtěl jsem ze všeho toho „zbytečného kouzlení“, jak jsem to v duchu

posměšně nazýval, nic vidět ani slyšet. Vůbec nic mi po tom všem nebylo. Přesto jsem však samozřejmě slyšel - mumlající hlasy a tichý zpěv, proklaté koledy! Tu najednou zazpívali „Tichou noc, svatou noc“ - oblíbenou píseň mojí maminky a tatínka. Nejraději bych si začpal obě uši, ale poslouchal jsem jako očarovaný. Vždycky jsme to museli zpívat u rozsvíceného stromečku. A v tu chvíli jsem rázem pochopil, že mi není smutno jen po domově, ale i po něčem mnohem větším: po čisté a průzračné víře mého dětství: Tichá noc, svatá noc! Kéž bych se tak mohl v životě ještě jednou vrátit nazpět až do doby, kdy jsem tuto svou víru obětoval zvrácené hnědé ideologii!

Byl jsem tak zahloubaný a duchem nepřítomný, že jsem vůbec neslyšel přícházet Rusa, který se přede mnou najednou vynořil. Můj Bože, musím kamarády varovat! Ještě můžou zhasnout lampy a zachránit se v postranních štolách. Co jsem měl dělat? Tu se však stalo něco zvláštního a podivuhodného. V tomto okamžiku nejvyšší nouze jsem už měl v mysli jenom dvě slova, kterým jsem se ještě před chvílí vysmíval. Vydrala se na povrch. Ze všech sil jsem křičel: „Ježíši Kriste!“ a pak znovu: „Ježíši Kriste!“ Ruský voják se zarazil. Zvedl ruku. Strachy jsem se přikrčil. Byl jsem si jist, že mě uhodí. Ale ne! Párkrát mi poklepal na rameno a svým hrdelním hlasem řekl: „Kristus... dobrý... dobrý!“ Pak se s přátelským úsměvem otočil a odešel. Spěchal jsem ke kamarádům, kteří strnule stáli před improvizovanými jesličkami ve vozíku. Zajímavě jsem jim pověděl o zázraku, kterého jsem byl svědkem. „A pročpak jsi volal Ježíše Krista?“ zeptal se mě vážně Thomas Volkner. Bezmocně jsem rozpráhl ruce. Pak jsem se přiznal: „Protože věřím!“ Tu přes knězův obličej přeběhl záblesk štěstí a Thomas zazpíval Gloria, wylposovské Gloria...

Narozeniny ve sboru

Milí bratři a sestry, i v tomto předvánočním čase si připomínáme jména těch, kteří budou slavit v těchto měsících své narozeniny.

Dovolte nám, abychom vám všem popřáli pevné zdraví, Boží ochranu a požehnání a připojujeme slova Žalmu 92,14-16: „Ti, kdo v domě Hospodinově jsou zasazeni, kdo rostou v nádvořích našeho Boha, ještě v šedinách ponесou plody, zůstanou statní a svěží, aby hlásali, že Hospodin je přímý, skála má a podlosti v něm není.“

Prosinec 24. - 25.

Ježíš, syn Josefa a Marie   Betlém, Izrael

Leden:

Bolková Anežka	Krnov
Čepová Marie	Krnov
Galda Jindřich	Třemešná
Galdová Lenka	Třemešná
Murtingerová Anna	Krnov
Odstrčilová Zdenka	Krnov
Pecháčková Milada	Třemešná
Sedláček Jaroslav	Krnov
Sewerin Daniel	Krnov
Švéda Jiří	Krnov
Tyleček Karel	Krnov
Zmrzlík Daniel	Krnov

Únor:

Bajtková Marie	Krnov
Butora Vladimír	Krnov
Dolek Josef	Krnov
Kroupová Anna	Krnov
Labajová Helena	Heřmanovice
Lukášová Ludmila	Krnov
Marek Daniel	Krnov
Ničmanová Veronika	Krnov
Pecháček Zbyšek	Třemešná
Stejskalová (Marková) Hana,	Krnov
Šrajbr Rudolf	Krnov
Šrámková Františka	Třemešná
Rollerová Rostislava	Město Albrechtice
Tyleček Viktor	Krnov

Březen:

Andělová Milada	Lichnov
Horák Lubomír	Zátor
Lukášová Soňa	Krnov
Lukáš Patrik	Krnov
Lukáš Rostislav	Krnov
Malík Petr	Krnov
Nálepová Milada	Krnov
Ničmanová Antonie	Krasov
Ničmanová Hana	Krnov
Svítil Erik	Krnov
Špačková Vlasta	Krnov
Šrámková Jana	Třemešná
Šrámek Jaroslav	Třemešná
Švédová Jana	Krnov
Velišková Eva	Krnov

Andělé

Žijí a pracují pro ty lidi, kteří jsou nejméně šťastni. Nepočítají hodiny a jejich láska k lidem je větší než honička za penězi a majetkem. Podávají jim své ruce a nabízejí jim své přátelství. Uklidí pokoj a prostrou stůl. Jdou na procházku s osamělými. Snaží se obstarat práci nezaměstnaným. Jdou navštívit i vězně. Pečují o teplý domov. Natírají, opravují. Kdyby tito lidé nebyli, nenašli by mnozí ani prostřený stůl, ani přístřeší, ani pomoc, ani přátelství. Mnoho srdcí by zemřelo chladem. Ano, ještě žijí mezi námi andělé. Nemají křídla, ale jejich srdce je bezpečný přístav pro všechny, kteří upadli do bída v bouřích života.

Eva Roztomilá a Romana Sedláčková

DVACET LET SLEZSKÉ DIAKONIE A VÝZNAM DIAKONIE PRO CÍRKEV A SPOLEČNOST

Jedním z biblických veršů, který jsme si vzali jako motto pro naši práci ve Slezské diakonii, je text z ev. Matouše, 5. kap., 16. verš, který končí větou: „Tak ať svítí vaše světlo před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali chválu vašemu Otci v nebesích“. Pro každodenní běžný život a práci ve Slezské diakonii (dále jen SD), pro korespondenci, pro publikační činnost a propagaci, jsme tento text upravili do motto „Přinášíme světlo do života potřebným.“ Již 20 let Slezská diakonie přináší světlo do života potřebným lidem.

Jakým způsobem vůbec došlo k rozhodnutí o zřízení Slezské diakonie?

Politické změny po r. 1989 způsobily, že nastala určitá možnost zřídit Slezskou diakonii. Obrátilo se na mě i vedení církve, jelikož jsem z dětství znal poměry v sociálních ústavech „Betezda-Sarepta“, které patřily církvi před rokem 1945. Pak jsme hledali důležité informace, jelikož tady byla 40 let informační mezera. Stejně jako jiné nevládní neziskové organizace v České republice, i Slezská diakonie začínala od samého začátku, prakticky od nuly. Neměli jsme finance, majetek, vzdělané a zkušené pracovníky, ale hlavně jsme neměli žádné zkušenosti a naráželi jsme i na nepochopení úřadů. Vznikalo tu něco nového, co 40 let neexistovalo a co si nedovedli mnozí ani představit! Informace jsme mimo jiné získávali z již zbudované Diakonie Českobratrské církve evangelické, která byla o pár měsíců vpředu. Ti nám předali základní informace, jak k diakonii přistupovat, jak vytvořit nějaký subjekt atd. V té době jsme hledali i vhodnou právní formu a zdálo se nám nejlepší vytvořit občanské sdružení. Byl ustanoven přípravný výbor, a tak vše začalo postupně fungovat.

Co Vás vedlo k tomu, jako člověka s ekonomickým vzděláním, že jste se pustil s tak velkým úsilím do sociální práce? Jakou

jste měl motivaci?

Určité sociální citění a vztah k spravedlnosti jsem si přinesl z domu, z prostředí, ve kterém jsem vyrůstal (pozn. redaktora: otec byl pastorem SCEAV, působil aktivně při vedení sociálního ústavu „Betezda-Sarepta“). I díky tomuto prostředí jsem si čím dál víc uvědomoval, že chci v životě dělat pro lidi něco konkrétního. Práce v Nové huti byla zajímavá, ale nebyl vidět přímo výsledek, jako je tomu při pomoci lidem. Když po politických změnách nastala možnost pomáhat lidem, byl jsem vyzván vedením církve. Zároveň jsem ale i já sám měl určitou snahu a cíl obnovit diakonickou práci.

Jak vzpomínáte na první krůčky Slezské diakonie?

Vznikla určitá skupinka lidí, která v průběhu devadesátého roku pracovala na založení Slezské diakonie až do registrace, která proběhla v listopadu téhož roku. Pak bylo otevřeno první středisko v Karviné, které reagovalo na aktuální potřebu řešit problém lidí bez přístřeší nebo lidí v nouzi vůbec. Tato potřeba se objevila po rozhodnutí prezidenta Havla, který vyhlásil na tu dobu velkou amnestii. Města byla plná nového fenoménu, jakým je bezdomovectví. My jsme na tuto situaci zareagovali ihned, ale pouze částečně tím, že jsme zřídili Středisko křesťanské pomoci v Karviné.

Uvedl jste, že SD byla zřízena jako občanské sdružení, dnes je ale církevní právnickou osobou.

Založili jsme občanské sdružení, to se nám zdálo na tu dobu nejlepší. Ale u jiných církví vznikaly zařízení církve (např. v katolické církvi katolická charita). Současně i Ministerstvo práce a sociálních věcí rozlišovalo z hlediska finančních dotací církevní instituce a občanská sdružení. Pro nás to znamenalo, že jsme sice byli více spojení s

církvevními organizacemi, ale z hlediska právní subjektivit, a tím pádem i z hlediska financování, jsme byli ve druhé skupině. V roce 1996 došlo ke změně právní formy, SD byla přeregistrována na účelové zařízení církve, jehož zřizovatelem je Slezská církev evangelická augsburského vyznání (SCEAV).

Kde jste v počátcích získávali zkušenosti, jak sociální služby vůbec poskytovat?

Uvědomovali jsme si, že nemáme žádné zkušenosti a velmi mlhavé představy o tom, co a jak dělat, a tudíž jsme se snažili navazovat nové kontakty. Vydali jsme se do Německa, do partnerské organizace v Lemgu, se kterou udržujeme stálé kontakty i dnes. Aby nás to vyšlo levněji, jeli jsme vlastními auty s kanystry plnými benzínu a nafty, na jídlo si vezli s sebou suché salámy, konzervy a pití. Měli jsme tajné přání, že bychom si možná mohli přivést kopírku, která byla v té době velmi vzácná. Přijeli jsme do Lemgu a tehdejší ředitel, pastor Walter, nás pozval do restaurace na oběd. Bylo nás tam tehdy osm lidí z přípravného výboru. Objednali jsme si, dostali jídlo a když jsme šli na toaletu, kolega a člen naší skupiny Ing. arch. Ciešlar povídá: „Česlave, právě jsme projedli kopírku!“ Tomu se smějeme stále. V porovnání s dnešními možnostmi, finančními objemy a podmínkami dnes, to vypadá opravdu směšně.

Proč se z Vašeho pohledu rozhodla SCEAV zřídit diakonii? Čeho SD dosáhla?

Přestože samotná církev je malá (kolem 20 tis. členů, 21 sborů, 5 seniorátů), Slezská diakonie za 20 let své existence patří spolu s Diakonií ČCE k největším diakonickým organizacím České republiky. Slezská diakonie rozšířila své působení daleko za hranice jednotlivých sborů i teritoria působnosti samotné SCEAV a svou aktivitu vyvíjí i v rámci jiných regionů ČR, a to ve spolupráci a s využitím pomoci věřících jiných církví. Hlavním cílem nově vzniklé SD bylo navázání na (v minulosti rozvinutou a pozeňnanou diakonickou práci) službu

milosrdenství. Zároveň jako prioritní cíl bylo znovupřevzetí církví nebo diakonií bývalých diakonických sociálních ústavů, zejména „Betezdy-Sarepty“ v Komorní Lhotce, jejíž historie sahá do začátku 20. století, kdy náš region (Těšínské Slezsko) byl součástí Rakousko-Uherska. Tuto potřebnou aktivitu jak pro církev, tak i pro společnost, násilně přerušila jednak 2. světová válka, ale zejména nástup totalitního režimu v tehdejších Československu. Již v prvních letech po skončení války docházelo k postupnému omezování církví sociální práce (jak diakonie, tak i charity) a v roce 1960 komunistický režim rozhodl o totálním převzetí sociální práce státem. Toto je specifikum tehdejšího Československa, protože v sousedských, rovněž socialistických zemích (bývalá NDR, Polsko, Maďarsko) diakonie existovat mohla a fungovala, i když s určitými překážkami a problémy.

V tomto roce Slezská diakonie slaví 20. výročí svého vzniku. Za tuto dobu se rozrostl nejen počet středisek a rozšířila se paleta poskytovaných služeb, ale zvýšil se také počet zaměstnanců. SD provozuje okolo 100 registrovaných sociálních služeb, dále provozuje a zřizuje kavárny, mateřská centra, seniorkluby, chráněné dílny a sociální firmy, diakonické školy a vzdělávací centra. Jen v SD dnes pracuje okolo 550 zaměstnanců. Slezská diakonie je dnes považována laickou i odbornou veřejností, a to nejen v rámci ČR, za špičkového a významného poskytovatele sociálních služeb. Slezská diakonie obdržela řadu ocenění, dosáhla mnoha úspěchů v sociální oblasti a v oblasti rozvoje občanské společnosti.

Jaký je z Vašeho pohledu vztah diakonie a církve?

Diakonie patří do živé církve a stejně, jak tomu je v jiných církvích, i mezi SCEAV a SD existují úzké vazby a spolupráce, oba samostatné subjekty se doplňují a obohacují. Každá opravdu živá církev nemůže ve své činnosti zapomínat na křesťansko-diakonickou službu diakonii. SD potvrzuje

věrohodnost církve. Že nejen mluvíme o lásce k bližnímu, ale realizujeme praktickou, potřebnou pomoc. Církev se může dotknout ateistické společnosti ČR prostřednictvím diakonií poskytovaných sociálních služeb a rovněž i zájmem o věci veřejné, členství v regionálních, národních, evropských i mezinárodních asociacích, sítích a sdruženích, připomínkovaním zákonů apod. Slezská diakonie přistupuje ke každému uživateli služeb individuálně, ale pohled a směr poskytované pomoci je holistický, tj. tělo, duše a duch. Pán Bůh otevírá široké pole působnosti. Posílá nás, křesťany, a dává nám projevit víru v živého Boha v praxi, ve skutcích. Jednou z možností je i služba ve Slezské diakonii, v diakonii, která nechce ztratit křesťanský charakter. Právě tady může křesťan nalézt mnoho potřebných lidí, kterým svým vyznáním a svými skutky může vydávat živé svědectví o Pánu Ježíši. Zejména z důvodu časového omezení lidského života chceme pamatovat i na aspekt posmrtného života.

Ve Slezské diakonii nejsou všichni pracovníci věřící a ne všichni jsou členové SCEAV, ale patří i k jiným církvím. Od svých pracovníků Slezská diakonie vyžaduje respektování základních principů a akceptaci křesťanských hodnot, které jsou součástí našeho poslání. Snažíme se, aby ve SD pracovali zejména odborníci a lidé, které tato práce baví. Z hlediska jejich soukromého přesvědčení se nám jedná zejména o to, aby nebyli vůči poslání a hodnotám ve Slezské diakonii nastaveni negativně.

Jak jste si od začátku představoval a jak si představujete dnes uplatňování křesťanských principů ve Slezské diakonii?

Na začátku jsem si neuvědomoval, že s tím je třeba něco dělat. Bral jsem automaticky, že když budujeme diakonii, že bude přítomen i křesťanský princip. S nárůstem počtu pracovníků jsme stáli před rozhodnutím, jestli brát více odborníků, nebo lidí z církví. Tento nárůst i co do různorodosti struktury

pracovníků nás přivedl k přesvědčení, že se této oblasti je třeba důsledněji věnovat. Vedení SD tomu v posledních letech věnovalo a věnuje velkou pozornost. Začala fungovat nová pracovní skupina, která pomáhá křesťanské hodnoty definovat a snaží se je zavádět do života ve Slezské diakonii.

Existuje nějaký Váš plán či záměr, který se nepodařilo zrealizovat a Vy byste si přál, aby se do budoucna naplnil?

Měl jsem určitou snahu a tu se mi nepodařilo zrealizovat. Snažil jsem se integrovat SD do většího celku jako diakonii luterských evangelických církví v ČR. Diakonie by sloužila třem luterským církvím, tím bychom získali určitý mandát nebo lepší možnost celorepublikového působení.

Dále jsme na konci mého působení připravovali a uvažovali o tom, že bude zahájena stavba diakonického vzdělávacího centra. V novostavbě by byla velkokapacitní kuchyň, restaurace, ubytovací kapacity, knihovna a muzeum protestantismu atd. To se zatím nepodařilo, ale věím, že se tyto dvě věci do budoucna zrealizují.

A co byste vzkázal pracovníkům Slezské diakonie a spolupracujícím institucím závěrem?

Buďme vděční Pánu Bohu, že jeho požehnání bylo na začátku rodící se Slezské diakonie a buďme vděční za to, že ve 20 letech fungování SD dává lidem kolem nás schopnost vidět potřeby bližních a že i přesto, že se v každodenním životě setkáváme s tématy „korupce, tunelování, rozkrádání apod.“, se stále mezi námi nacházejí lidé a organizace snažící se obdarovat ty, kteří to nejvíce potřebují.

S důvěrou v Boží pomoc, požehnání a vedení nechť Slezská diakonie pokračuje ve službě našim bližním a realizuje to, co nám doporučuje Bible, abychom se ctí obstáli před Boží tváří na konci věků (Mat. 25, 31-46).

Práce a činnost SD v dalších letech jistě nebude bez problémů. A tak ať s důvěrou chce překonávat i nezdary a těžkosti, jak v citátu

vystihl německý teolog D. Bonhofer: „Bůh neplní všechna naše přání, ale dodržuje svá zaslíbení.“. A proto ať s pokorou a vírou, že vše je v Božích rukou, vstupuje i samotná Slezská diakonie do dalších desetiletí.

V oblasti Bruntál - Krnov - Nový Jičín zřizuje Slezská diakonie 22 služeb, z nichž přímo v Krnově působí tyto:

Benjamín, denní stacionář, SPC 54, Krnov

Effatha Krnov, sociálně terapeutická dílna, Hlubčická 9, Krnov

Ninive, kavárna - čajovna, Dvořákův okruh 21, Krnov

Noe Krnov, podpora samostatného bydlení, Hlubčická 6-8, Krnov

Poradenské centrum Krnov, Šmeralova 3, Krnov

Rodina rodině aneb nejsme na to sami, Nám.Míru 13, Krnov

Rút Krnov, sociální rehabilitace, Hlubčická 18, Krnov

Sociální asistence Krnov, Nám.Míru 13, Krnov

Chrupa, sociální firma Slezské diakonie, Hlubčická 18, Krnov

Církevní základní škola a mateřská škola, SPC 54, Krnov

Kancelář oblasti:
Zámecké nám. 13, Krnov

Vedoucí oblasti: Mgr. Martina Chlápková (od 1. 12. 2010 náměstkyně pro sociální práci ve Slezské diakonii)

Zástupce vedoucí oblasti:
Zuzana Hazan (od 1.12.2010 vedoucí oblasti)

Ing. Česlav Santarius, ředitel Slezské diakonie, odpovídal na otázky Zuzany Hazan, zástupkyně vedoucí oblasti Bruntál - Krnov Nový Jičín

Advent

Jak jen toužím,
abys prožil advent.
Jak jen toužím u tebe bydlet,
žít důvěrně s tebou
a sdílet všechna tvá břemena.

Vždyť ti jdu vstříc
ve všech tvých přáních.
A přece jsem ti ještě nikdy
nesměl žádné splnit.
Já, tvůj Bůh.

Jak jen toužím,
abys prožil advent.
Jak jen toužím znovu se zrodit
ve tvém městě, tvé ulici,
ve tvém domě a ve tvém srdci.

Vždyť ti jdu vstříc
od věčnosti k věčnosti.
Ale hledám jen tebe.
Já, tvůj Bůh.

Společný večer chval

„Chvalte Hospodina, všechny národy, všichni lidé, chvalte ho zpěvem, neboť se nad námi mohutně klene jeho milosrdenství. Hospodinova věrnost je věčná!“ Žalm 117

13. listopadu 2010 v 17.00 hodin odstartoval v našem kostele ojedinelý projekt. Společný večer chval, který pořádaly všechny církve města Krnova. Chtěl bych poděkovat všem zúčastněným církvím - Církvi Křesťanská společenství, Armádě spásy, Církvi Adventistů sedmého dne, Československé církvi Husitské, Římskokatolické farnosti Krnov a v neposlední řadě i našemu sboru ČCE, že se tento projekt mohl uskutečnit. Na tu spoustu dobré muziky, dobrého jídla a požehnání se dá jen těžko zapomenout. Děkujeme také oběma zúčastněným křesťanským kapelám „Proti proudu 30“ a „Angles“, byli jste prostě skvělí. Myslím, že velikou zásluhu na tom má také Zdeněk Piatek, který přišel s tímto nápadem, sám pozval skupinu „Proti proudu 30“ a postaral se o vytisknutí plakátů a oběd pro tuto skupinu. Moc děkujeme taky Tomášovi Sedlákovi za pěkný plakátek a všem ostatním za spoustu dobrot, které přinesli. Myslím, že na tento koncert budeme dlouho vzpomínat a z jeho povzbuzujících chval dlouho čerpat nové síly do našeho všedního života. Tak snad zase napřesrok?

Pro Dobrého pastýře R. R.

Adventní koncerty v Evangelickém kostele 2010

I. adventní koncert (28.11, od 16:00 hod.)

Vystoupí žáci a učitelé Církevní ZŠ a MŠ Krnov; Varhaník-Radoslav Bednár varhany a zpěv

Výtěžek koncertu bude věnován zařízení pro podporu samostatného bydlení NOE Slezská diakonie

Během koncertu si můžete zakoupit výrobky sociálně terapeutické dílny EFFATHA Krnov

II. adventní koncert (5.12, od 16:00 hod.)

Vystoupí Ženský pěvecký sbor p.Hlaviznové; Písničkář P. Kohn

Výtěžek koncertu bude věnován podpoře sociální práce v Ternopolu na Ukrajině

Během koncertu si můžete zakoupit výrobky klientů sociálního zařízení Harmonie Krnov

III. adventní koncert (12.12, od 16:00 hod.)

Vystoupí Dětský sboreček a sólisté pod vedením Mgr.Odstrčilové;

Varhaníci pan Bednár, pan Smoček a pan Jeřábek

Výtěžek koncertu bude věnován podpoře organizace mladých YMCA DAP - aktivita Tensing Krnov

Během koncertu si můžete zakoupit výrobky klientů Výtvarné dílny ELIM Opava

IV. adventní koncert (19.12, od 16:00 hod.)

Vystoupí Krnov Tensing Gospel Night 2010

Výtěžek koncertu bude věnován podpoře činnosti Dobrovolnického centra Krnov (Elim Opava)

Během koncertu si můžete zakoupit výrobky klientů Denního stacionáře BENJAMÍN Krnov

Adventní koncerty v Evangelickém kostele
Husovo náměstí Krnov

Sedm dárků, které nestojí ani halíř

Dar naslouchání - ale musíte opravdu naslouchat. Nepřerušujte, nechtejte u toho lelky, neplánujte si, co odpovíte. Prostě naslouchejte.

Dar náklonnosti - nezapomeňte obejmout, políbit, poplácat po zádech nebo vzít kolem ramen - podle toho, co je zrovna vhodné. Jsou to malé známky toho, že svou rodinu a přátele máte rádi.

Dar smíchu - podělte se o vtip. O vtipný článek nebo příběh. Váš dar tomu druhému řekne: „Rád se s tebou směji.“

Dar samoty - někdy jsou chvíle, kdy člověk po ničem netouží tolik, jako být chvíli sám. V takových chvílích buďte citliví a darujte druhým dar samoty.

Dar přízně - každý den můžete pro někoho udělat něco milého.

Dar psaného vzkazu - může být tak prostý, jako lístek se vzkazem „Díky za pomoc“. Nebo můžete popustit uzdu své tvořivosti a napsat třeba celou báseň nebo článek do Dobrého pastýře ☺. Milý, krátký, ručně psaný vzkaz může zůstat v paměti po léta.

Dar povzbuzení - prostá a upřímná slova pochvaly „Sluší ti to“ nebo “Skvělá práce” může člověka dobře naladit na celý den.

Dárky pro děti na Ukrajinu

Dobrý den,

Slezská diakonie se již třetím rokem zapojuje do příprav sbírkové akce „Dárky pro děti na Ukrajinu“. Hlavním garantem aktivity je občanské sdružení Pomoc Těšínského Slezska (PTS), které tuto akci pořádá již pátým rokem. Akce je již tradičně pořádána v období Vánoc. Bližší informace a zprávy z předchozích let naleznete na www.pomocpts.ic.cz. Informace, týkající se letošního ročníku, najdete na výše zmíněných stránkách a v blízké době i na stránkách www.slezskadiakonie.cz.

Díky naší společné štedrosti mohlo mít loni téměř 1 700 dětí bohatší Vánoce a prožít to, že někomu na nich záleží...

I o letošních svátcích máme příležitost někomu udělat radost, někoho potěšit, vykouzlit úsměv na tvářích dětí. I letos se můžeme rozdělit s našimi bližními, i když žijí daleko od nás. I letos někdo čeká na tvůj dárek...

Dárky v hodnotě cca 200 Kč se naplníjí pouze novými předměty a věcmi, např. školními potřebami, pastelkami, omalovánkami, hračkami, čepicí, rukavicemi, šálou, kosmetikou, zubní pastou a kartáčkem apod. Z důvodu celní kontroly dárek nesmí obsahovat žádné potraviny a sladkosti.

Dárek můžete přinést v krabici (nejlépe krabice o rozměrech cca 30x20x15 cm, např. krabice od bot), kterou můžete zkrášlit balícím papírem a převázat šňůrkou (z důvodu celní kontroly nezalepovat). Dárek můžete rovněž přinést v igelitovém sáčku na sběrné místo, kde bude přebalen do krabice.

Na letácích vydaných k této akci nebo z webových stránek si stáhnete či vystřihnete etiketu (pro chlapce nebo dívku), označíte věkovou skupinu, pro kterou je dárek určen a přilepíte na bok krabice nebo vložíte do igelitového sáčku.

Takto připravený dárek doručíte do **20.12.2010** na sběrné místo, které je v Církevní ZŠ a MŠ v Krnově.

Dárky, které se rozhodnete věnovat,

budou milým vánočním překvapením pro děti ve věku od 0-14 let a budou předány do dvou dětských domovů, školám, křesťanským sborům a dětem ze sociálně potřebných rodin na Zakarpatské Ukrajině.

Pokud nemůžete zakoupit dárek pro děti sami, můžete na sběrném místě předat svůj finanční příspěvek na jeho zakoupení.

Osoba, která poskytne informace o akci: Ilona Sniegoňová, 558 764 346, 603 172 689, i.snigonova@slezskadiakonie.cz.

Na Krnovsku je kontaktní osobou Svatopluk Chlápek, s.chlapek@sdk.cz, 775 708 337.

Kdo z vás budete mít zájem, vyzvedněte si v kostele nebo u Svatopluka Chláпка informační leták.

Každá věc, které jsi dal svůj čas a lásku, nese kousek tvého srdce.

Na spolupráci se těší Ilona Sniegoňová

Dárky pro děti na Ukrajinu

Krabice od dětí vše bude, jak se ve vašem srdci přičiní rozhodně, ne s neochotou a slzami, s úsměvem a láskou máloje. Píší: Bítka

Termin odevzdání balíčků do **20. 12. 2010**

Nejbližší sběrné místo **Církevní ZŠ a MŠ v Krnově**

Hlavní organizátor a garant: Pomoc Těšínského Slezska www.pomocpts.ic.cz

Expedice Sicílie

Koncem října jsem měl tu možnost odskočit si na týden na jih - konkrétně do Pisy, na Sicílii a do Milána. Mám něco krátkého o cestě povědět, tak tedy: z důvodů extrémně nízkých cen letenek jsme se (4 lidi) rozhodli vyrazit poznat krásy Itálie. Začali jsme dvoudenní zastávkou v Pise, kde jsme šli zkontrolovat, jestli jim ta šikmá věž ještě nespadla. Byla šikmější, než jsme čekali, ale k naší radosti pořád stála.

Náš další cíl byla Sicílie. Hned první den jsme kvůli dobrému počasí jeli navštívit stále aktivní sopku Etnu. Tato sopka měla poslední erupci roku 2008, my jsme bohužel viděli jen kouř z kráteru. Kdo by měl zájem se podívat na kousky lávy, můžu posloužit. Sicílie je hodně hornatá a přírodně pěkná. To bohužel už neplatí o větších městech jako Palermo či Catania. Obzvlášť ve večerních hodinách začíná pro běžného Evropana poněkud stresující atmosféra, kdy domorodci neoplývají zcela přívětivými pohledy. Klidu ani nepřispívá doprava. Někdy to zní jako klaksonní koncert, při kterém každý řidič pomláceného auta hledá skulinku mezi dalšími pomlácenými auty, aby se prodral do výhodnější pozice. Bohužel ve městech to asi

lepší nebude, poněvadž se na ostrov dováží pořád nová auta a starých se nikdo zbavovat nechce. Přeci jen obyčejní Sicilané nejsou moc majetní (nebo mi aspoň tak nepřišli). Co bylo dále vidět ve městech téměř na každém rohu, byly stánky s grilem (či něčím podobným), kde prodávali pražené kaštiny.

Sicílie je velmi bohatá na kulturní památky z důvodu neustálého obsazování různými národy (Římané, Řekové, Arabové). Sicilané se nikdy moc nebránili, proto se spíš jednalo opravdu jen o obsazení než o dobytí. Proto jsou prakticky na každém místě ostrova vidět nějaké vykopávky, naleziště, památky, pevnosti ap. Navštívili jsme tedy nějaké to římské divadlo, řecké temply, postavené z mohutných pískovco-vých sloupů, město v barokním stylu a plno dalších zajímavostí. Stavili jsme se také v městě Syrakusy, které bylo svého času nej-mocnější v celé jižní Itálii. Na stejném místě se mimochodem na tři dny stávil i apoštol Pavel při své cestě do Říma (Skutky 28, 12).

Po několika dnech na Sicílii jsme letěli zpět domů (resp. do Krakova), ovšem s přestupem v Miláně, kde jsme strávili další dva dny. Má to být město módy, stylu, obchodu, peněz.. Čili není tam toho moc k vidění, pokud není člověk zrovna blázen do módních novinek a výstřelků. Milán se ale může pyšnit (mega)dómem, postaveným kolem 15. století. Je třetí největší na světě a může posloužit až pro 40 tisíc lidí. Doporučuji navštívit.

jirk@

Víkend v Blahutovicích

Většina z nás přijela vlakem do Polomi, odkud jsme se vydali pěšky do Blahutovic. Po pěkné večerní vycházce a ubytování byla večere. Pak byl program, který si vzal na starost farář Štěpán Janča. Ten nás ale zanedlouho po programu opustil a vydal se na cestu domů. Následovaly hry, dvě na seznámení a jedna na pobavení, které měla připravené Eva Urbanová. Po hrách byl vyhlášen klid a spánek. Pro některé to ale asi neplatilo. Druhý den, jak bývá zvykem, začal snídání a následným programem faráře Petra Kulíka. Po programu a chutném obědě byla hra. Hráli jsme si v přilehlém lese na obchodníky a piráty v Evropských vodách.

Hra se hrála jen do setmění, protože pak už by se mohl někdo zranit. Tuto hru vyhrál Lukáš z Vésky u Olomouce. Večeři dostali všichni obchodníci a piráti zaplacenou za úsilí. Pokračovalo se programem farářky Hanky Chroustové a samozřejmě poté spánkem. Další ráno jsme se znovu, tento víkend už podruhé, nasnídali. Poté byl vydán povel ke sbalení věcí a odchodu na polomské nádraží. Odtud jsme se vlakem dopravili do Suchdolu n. O., kde byly Bohoslužby, které vedla Pavla Lukášová a kde byl i závěrečný oběd na cestu.

Myslím si, že se víkend povedl.

Danik Z.

Vánoční zázrak

O Vánocích roku 1944 se v opuštěném domě v polském Krakově ukrývaly tři varšavské rodiny. Žily tu v jediném pokoji už od října. Dobří lidé jim přinesli slámu, několik hrníčků a misek. Každá rodina si vede svou vlastní kuchyni. Jedněm to jde, druhí jsou trochu leví. Každopádně jsou všichni hladoví. Hledí na sebe dost nevráživě. Všechno je rozděluje: věk, prostředí, z něhož pocházejí, vzdělání. Spojuje je pouze jedno: jsou na útěku...

Do onoho krakovského domu se dostaly tři rodiny. Musejí zde zůstat, musejí nějak přečkat válečné období. Jak dlouho ještě? Vždyť se to už nedá vydržet. Tak moc se už nenávidí! Nenávist jednoho k druhému všechny doslova šířá...

V této atmosféře nastal Štědrý večer. Každá rodina si něco připravuje. Je zima a smutno jako ještě nikdy. Šestnáctiletý syn jedné z rodin přináší odněkud velký stromek. Nikdo neprotestuje, že je v pokoji těсно. Odsouvají se slamníky a stromek se pak postaví doprostřed. Chladný dům je najednou jakoby proteplen...

V rozbitém domě žilo v jednom pokoji od konce října dvacet lidí: pět mužů (mezi nimi jedno čtyřleté dítě) a patnáct žen. Ti všichni žili v jakémsi společném pekle. Na Štědrý den se najednou objevil anděl, přinesl stromek a způsobil zázrak: všichni usedli ke společnému stolu.

Dítě toho večera je dnes už padesátník. Chlapec, který přinesl tehdy stromek, zemřel před několika lety. Téměř všichni už vlastně zemřeli. Zázrak toho válečného Štědrého dne však trval dlouho. Rodiny udržovaly přátelství dlouhá léta, i když se v mnohém lišily: prostředím, věkem, vzděláním.

Co se vlastně tenkrát o tom válečném Štědrém dnu stalo? V jedné sekundě se světnice změnila. Všichni se všemi začali mluvit. Musel to být strašný hluk po dvou měsících hlubokého ticha. Tenkrát o Vánocích se společně mlčeli a prolomilo zázrakem smíření. Zázrakem přijetí druhého člověka takového, jaký je.

*z knihy Vánoční miniperly, vydalo
Karmelitánské nakladatelství*

Silvestrovská stránka

Blahoslavenství (nová verze)

Blaze vám, kdo se umíte vážně dívat na malé věci a klidně na věci vážné, neboť vy dojdete v životě daleko.

Blahoslavení ti, kteří se umí smát sami sobě, neboť oni se nepřestanou nikdy bavit.

Blahoslavení ti, kteří dokážou rozeznat horu od krtince, neboť oni budou ušetřeni soužení.

Blahoslavení ti, kteří umí odpočívat a spát, aniž by pro to hledali omluvu, neboť oni budou ctěni svým okolím.

Blahoslavení ti, kteří umí mlčet a poslouchat, neboť oni se naučí novým věcem.

Blahoslavení ti, kteří jsou dost moudří, aby sami sebe nebrali příliš vážně, neboť budou ceněni svým okolím.

Blaze vám, kdo umíte obdivovat úsměv a

zapomenout na úšklebky, neboť vaše cesta bude zalitá sluncem.

Blaze vám, kdo umíte vždy laskavě přijímat druhé lidi, i když to mnohdy není rozumné; budete sice nazváni bloudy, ale taková je cena lásky.

Blahoslavení ti, kteří myslí dřív, než jednájí a kteří se modlí dřív, než myslí, neboť oni se vyhnou hloupostem.

Blaze vám, kdo umíte mlčet a usmívat se, přestože vám lidé skáčou do řeči, odporují vám a hází vám klacky pod nohy, neboť evangelium vám začíná pronikat do srdce.

Blahoslavení zejména ti, kteří umí rozpoznat Pána v každém, s kým se setkají, neboť oni najdou opravdové světlo a pravou moudrost.

*(Přisuzováno Josefovi Follietovi
(1903-1972), knězi v Prado.)*

Kdo v kostelích je?

Lid kostelní se dělí na chodiče, plniče, jednoročáky... (Petr Šabaka)

O lidech, které v kostele potkáte, jsem nenašel lepší charakteristiku než od Maxe Kašparů: „Mluvil jsem také o rozdělení lidu kostelního. Rozdělují lid kostelní na chodiče, plniče, jednoročáky, kúrovce, kolečkáře, občasníky, nečekance a blahoslavený lid věřící.

Chodiči jsou ti, co chodí do kostela. Přijde, stojí, kouká, když je konec, tak zase jde. Nezpívá, nemodlí se, nechodí ke svátostem, on si to tam jde prostě odstát. On tam chodí. To jsou ti lidé se šuplátkem nedělním.

Plniči. Plní si svou náboženskou povinnost. Plnit povinnosti je něco hrozného, kde je povinnost, tam není láska. Plní si svou povinnost nedělní a jednou do roka, jak říká

starý katechismus, se vyzpovídá u řádně zřízeného kněze, v čas velikonoční přijme Nejsvětější svátost oltářní a zase má na rok postaráno.

Jednoročáci. No, to je moje spolužačka Božka! To je ta púlnoční, kdy chodí plakat nad jesličky. Tito lidé se vydávají za nejzbožnější. Oni vědí, kde je kostel, a na požádání vám zazpívají „Narodil se Kristus Pán“.

Kúrovci, to je takový zvláštní lid, který se shromažďuje na kúru, ale nikoli za účelem, aby tam zpívali. Jsou opření o zábradlíčko a říkají si: „Co je to tamhle za ženskou, v tom zeleném klobouku? A tamhle ten holohlavý chlap?“ Tak to jsou kúrovci.

Pak jsou tzv. kolečkáři. Kolečkáři jsou ti, kteří mají křesťanství na kolečkách. Ti mají kontakt s církví jenom třikrát. Dvakrát za živa, jednou po smrti. Na kolečkách ke křtu, na kolečkách

na svatbu a na kolečkách na hřbitov. Jak mi říkala jedna známá paní: „No, my jsme také věřící! Vždyť jsme pochovávali dědečka s farářem!“ To jako ne, že by je tam strkali oba do hrobu, ale že u toho byl velebný pán.

Pak jsou nečekanci, občasníci. Ti chodí do kostela občas a nečekaně. Sami neznají proč. Třeba venku prší, tak se tam jde schovat. Jde tam nečekaně a prší občas.

No, a pak je blahoslavený lid věřící. To jsou lidé, kteří se s církví radují, s církví trpí a Kristus je pro ně smyslem života.“

K výčtu od Maxe Kašparů bych přidal ještě dvě skupiny věřících. První skupinou jsou špunti a špuntovky. Tito totiž zásadně usedají na okraj lavice. Kdo hledá místo k sezení, si většinou sedne do další neobsazené lavice. Pohled na zašpuntovaný kostel je úsměvný.

Když jsou zašpuntovány všechny lavice, nezbyvá vám jiná možnost, než poprosit nějakého špunta nebo špuntovku, zda si můžete sednout. Dotázaný místo toho, aby se posunul více do středu lavice, zaklíněné tělo vysouká do uličky, a když si sednete, pěkně vás zašpuntuje.

Druhou, velmi malou skupinkou, jsou starostlivé matky. Jak zbystří, že jste někdo nový, jsou někdy tak neodbytné, že za chvíli máte v rukou otevřený Kancionál na písní, která se zpívá. Dozvíte se také, co se děje. Kdo je ten kněz u oltáře. Jaké má chyby a vlastnosti. Přitom vás svým rentgenovým zrakem proměří, co jste zač. Ale s takovými vzácnými lidmi se nesetkáte často. Spíše se najdou vnímaví lidé, kteří vám pomohou zorientovat se. Mohou vám být milou pomocí.

z knihy „Pane Bože, co mám dělat?“

Vánoční evangelium kresbami našich dětí

Milé děti, jistě jste si všimly, že se v našem kostele objevily krásné obrázky na téma Vánoce. Jestli se chcete přidat a pochlubit se svými obrázky, tak něco nakreslete nebo namalujte. Tato výstava bude trvat až do Vánoc a je určená hlavně pro krnovskou veřejnost. Pokud se těšíte na Vánoce, tak můžete svými obrázky povědět i druhým lidem v Krnově, že se narodil Pán Ježíš. Až budete hotovy, doneste je v neděli do kostela nebo někdy v týdnu na faru. Těšíme se na vaše krásné obrázky, které pomohou vánočně vyzdobit i náš kostelíček.

Redakce Dobrého pastýře

Dětem

Ahoj děti, určitě se také těšíte na přicházející advent. Advent byl dobou očekávání příchodu Spasitele na svět. Slovo advent pochází z latinského „adventus“, což znamená příchod. Doba adventní byla vlastně přípravnou dobou na vánoční svátky a začíná čtvrtou nedělí před Štědrým dnem. Byla časem půstu, při kterém se měli lidé namísto požívání nadměrného jídla a pití, věnovat zbožnému rozjímání.

A jak ji trávíme my dnes? Obvykle zdobíme své domácnosti adventním věncem, pečeme cukroví, těšíme se na první vločky. Vyhlížíme nejprve Mikuláše, potom Štědrý den. Naše domovy jsou jakoby víc prozářeny světlem. Nezapomínejme ani na to Světlo, které se narodilo ve stáji v Betlémě. Tohle Světlo může totiž prozářit i naše srdce a udělat v nás pořádek. Nechejme se tedy prozářit Světlem z nebes a sami se staňme malými světélky v předvánoční čas.

							<h3 style="margin: 0;">Cesta do Betléma</h3>	
	www.deti.vira.cz							

Cesta do Betléma

Vydej se po stopách mudrců za svatou rodinou! Cesta je to dlouhá a spleťitá - vede jen po vánočních a zimních obrázcích. Když všechny postupně vybarvíš, Marii, Josefa a Ježíška určitě najdeš.

Českokobratrská církev evangelická v Krnově

<u>Kazatel sboru:</u>	jáhen Radovan Rosický
<u>Adresa:</u>	Farní sbor ČCE, Albrechtická 92, Krnov, telefon: 552 302 109 1845328379 / 0800
<u>Číslo účtu sboru:</u>	
<u>Úřední hodiny:</u>	čtvrtek 10 - 12 hod, 16 - 18 hod.
<u>www stránky:</u>	http://krnov.evangelnet.cz
<u>Na požádání:</u>	- katechetická příprava ke křtu - vysluhování Svaté večeře Páně nemocným členům sboru - pastorační rozhovory, rozhovory v krizových situacích, zpověď - předmanželské rozhovory, příprava ke sňatku Svatby, křty a katechetické přípravy je zapotřebí dohodnout s kazatelem sboru v dostatečném předstihu!

Pravidelná shromáždění v Krnově (evangelický kostel na Husově náměstí):

Neděle	9.45 h.	bohoslužby
Úterý	18.00 h.	biblická hodina v kostele (od září po celou zimu ve sborové místnosti v bývalé ZŠ u jezu vedle kina Mír!)
Čtvrtek		skupinky v jednotlivých rodinách dle domluvy
Pátek	9.00 h.	maminky v ZŠ vedle kina Mír, nebo dle dohody, každý 2. týden
	18.00 h.	modlitební chvíle ve sborové místnosti u kina Mír
Sobota	18.00 h.	setkání mládeže v ZŠ vedle kina Mír

Každé 1. pondělí v měsíci ekumenické modliteb. setkání - v různých církvích dle domluvy.
(Přes prázdniny se nekonají biblické hodiny, setkání mládeže)

Pozor změny v pravidelných časech biblických hodin !!!

Pravidelná shromáždění v Krasově:

1. a 3. středa v měsíci 13.00 hod. biblická hodina
Shromáždění se konají u sestry Ničmanové, v domě pečovatelské služby.

Pravidelná shromáždění v Třemešné:

2. neděle v měsíci 8.00 hod. bohoslužby (v katolickém kostele)
4. středa v měsíci 17.00 hod. biblická hodina na katolické faře u kostela

Pravidelná shromáždění v Branticích:

2. středa v měsíci 17.00 hod. bibl. hodina u Čeparových, Brantice č.p.93

Redakce Dobrého pastýře

Vám přeje požehnané Vánoce

Redakční rada:

Bedřich Marek, Radovan Rosický, Eva Roztomilá, technický redaktor - Petr Malík

Příspěvky můžete předávat redakční radě, nechat je na faře, nebo, což je pro nás nejlepší, posílat e-mailem na adresu: dobrypastyr@centrum.cz